

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 12-05-6325 מדינת ישראל נ' בוידק

בפני **כב' השופט עידו דרויאן**
בעניין: **מדינת ישראל**
ע"י ב"כ עו"ד מאיה בש
המאשימה

נגד

הנאשמים **זאב בוידק**
ע"י ב"כ עו"ד עדי קידר

גזר דין

במסגרת הסדר דיוני, ללא הסכמה עונשית, הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן והורשע ביום 28.2.13 בביצוע עבירות אלו:

- א. ניסיון למעשה מגונה, לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(3) יחד עם סעיף 25 לחוק העונשין, תשל"ז-1977;
- ב. ניסיון להטרדה מינית, לפי סעיפים 3(א)(6)(א) יחד עם סעיף 5(א) לחוק למניעת הטרדה מינית, תשנ"ח-1988, יחד עם סעיף 25 לחוק העונשין הני"ל;
- ג. הטרדה מינית של קטינה מתחת לגיל 15, לפי סעיפים 3(א)(6)(א) יחד עם סעיף 5(א) לחוק למניעת הטרדה מינית;

בהתאם להסדר הדיוני התקבלו בעניינו של הנאשם תסקיר שירות המבחן ודו"ח המרכז להערכת מסוכנות מינית.

המעשים בהם הורשע הנאשם:

באישום השני, המוקדם יותר בזמן, הורשע הנאשם, יליד 1979, בהטרדה מינית של קטינה מתחת לגיל 15, בגין מספר אירועים במהלך שנת 2010:
הנאשם פנה לילדה כבת 14 אז, ילידת 9.10.95, באתר צ'ט ובאמצעות תוכנת מסנג'ר, החל לנהל אתה קשר של התכתבות ("שיחות") באמצעות האינטרנט והתוכנה הני"ל, ובמהלך הקשר שיגר לילדה מספר התייחסויות חוזרות בעלות אופי מיני, לרבות לגבי יחסי מין. באחת הפעמים, ב-22.4.10, שיגר לילדה את המסר הבא:

ספרי לי איך את נראית... ציצים כבר יש? ... בכלל נשמע כמו כוסית קטנה ושווה... יש לך ניסיון עם בנים במשהו? מה מסקרן לעשות עוד? על מה את

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 6325-05-12 מדינת ישראל נ' בוידק

אוהבת לפנטז? ... אז אוננת בזמן השיחה? את לא מאוננת? ... אולי צריכה מורה
או מדריך שילמדו אותך... מישהו עם ניסיון...

בנוסף, פעם אחת גם שוחח הנאשם עם הילדה בטלפון.

האישום הראשון מתייחס לפעילות של שוטרת סמויה שהתחזתה באתרים ובחדרי צ'ט שונים לילדה בת 13 בשם נועה שכינויה "נועה 13", כדי ללכוד פדופילים. הסוכנת הונחתה שלא ליזום קשר מיוזמתה ולהשיב לפניית של גברים מבוגרים, עימם היה עליה לשתף פעולה בשיחות ועד הסכמה לפגישה פנים אל פנים.

הנאשם – שכינויו החד-משמעי היה "שרירי בילדה" – פנה לסוכנת, שהתחזתה כאמור כילדה בת 13 ואף שלחה לנאשם תמונות של ילדה, ובעשרות הזדמנויות שונות "שוחח" איתה (למעשה, התכתב באמצעות אתר צ'ט ומסנג'ר). במהלך שיחות אלו שיגר הנאשם לסוכנת התייחסויות והצעות חוזרות בעלות אופי מיני, דוגמת זו:

את זורמת? ... יש לך ניסיון כלשהו עם בנים? בקטע המיני... נשיקות...
להתמזמז... מסקרן אותך להתנסות בעוד דברים? ירידות זה מה שנקרא
סקס אוראלי... שהבן מלקק לבחורה את יודעת איפה... והבת באותו אופן
מלקקת ומוצצת לו את ה...? היית יכולה לדמיין את עצמך עם מישהו בגילי...
כמו של מורה ותלמידה... אז זה כמו ללמד אותם מה לעשות... איך את מרגישה
לגבי פגישה? תשתפי אותי פעולה? בנשיקות? נגיעות? ירידות?

הנאשם הדריך את הסוכנת כיצד לשמור את הקשר ביניהם בסוד ולמחוק את תצלומיו ששלח לה.

לבסוף קבע הנאשם עם "הילדה" מפגש בדירה, שכביכול היתה דירת סבתה של הילדה, כשלא היה בדירה איש. ביום 5.12.10, בחופשת חנוכה, הגיע הנאשם לדירה למפגש המתוכנן ובכיסו קונדומים. לאחר חילופי דברים בינו לבין שוטרת שנראתה כילדה – הופסק המפגש על-ידי המשטרה.

נסיבות העבירה – מתחם הענישה ההולם, לאישום השני:

סעיף 1 לחוק למניעת הטרדה מינית מצהיר מפורשות על מטרת החוק, ובכך מבהיר מה הם הערכים עליהם מגן החוק:

חוק זה מטרתו לאסור הטרדה מינית כדי להגן על כבודו של אדם, על חירותו על פרטיותו, וכדי לקדם שוויון בין המינים.

הערכים המוגנים הרלוונטיים לענייננו הם הגנה על כבודו של האדם, חירותו ופרטיותו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 6325-05-12 מדינת ישראל נ' בוידק

העבירה של הטרדה מינית של קטיין מתחת לגיל 15 הקבועה בחוק אינה מתייחדת בענישה מחמירה ביחס לעבירה הכללית של הטרדה מינית (שאיננה סחיטה מינית או מעשה מגונה), באופן חריג לגישת המחוקק בחוק העונשין, המתבטאת בענישה מחמירה במיוחד כשהנפגע הוא קטיין. העבירה שבסעיף 3(א)(6)(א) לחוק מתייחדת בכך שכשהנפגע הוא מתחת לגיל 15, העבירה אינה כוללת בין יסודותיה את הדרישה שהילד יפגין העדר עניין בהצעות או התייחסויות מיניות. מכאן ניתן להבין כי המחוקק ביקש להגביר את ההגנה על הערכים שבבסיס החוק, כשמדובר בילדים שמטבע הדברים פגיעים יותר ומתקשים יותר להציב לפוגע גבולות או אף למנוע ממנו להמשיך בהתייחסויות המיניות. פגיעותם היתירה של הילדים נובעת מחולשתם הברורה, מכל היבט שהוא, אל-מול מבוגר נחוש, מתמימותם ומחוסר יכולתם הנפשית והחברתית להבין את משמעותם המלאה של התייחסויות מיניות ולהתגונן מפניהן.

הבטחת שלומם של קטינים מצויה בקצהו העליון של סולם הערכים החברתי ולפיכך – גם כאשר אין עונש מקסימלי מוגדל צמוד לעבירה הקונקרטי, יש לתת משקל מחמיר לעצם קטינותה של הנפגעת (והשוו למשל לאמור בסעיף 9 לפסק הדין בע"פ 8529/11 **אטקישייב נ' מ.י.** (2012)).

במקרה דנן מדובר בהתייחסויות בוטות ביותר של "טורף ברשת", בנסיבות מעוררות חרדה המדירות שינה מעיני הורים רבים ושדומותיהן מאיימות על ילדות וילדים בכל מקום ובכל שעה: כפי שאמר הש' עמית בבש"פ 2065/13 **פלוני נ' מ.י.** (2013), בפנינו מסוכנות מסוג חדש, שקשה מאוד להתגונן מפניה. אם בעבר יכול היה הורה לשמור על ילדו שלא יסתובב לבדו במקומות מסוכנים או בשעות חשכה, עתה מתקשה ההורה להגן על ילדיו כשהסכנה אורבת לילד בחדרו, במחשבו או מתוך הטלפון החכם שלו.

בנוסף, קוראת האנונימיות של הרשת וקלות הקשר שבה לטורפים מסוג חדש, שלא היו מעיזים לצאת ולצוד טרפם ברחובות בעבר. טורפים אלו פוגעים בستر, כביכול ללא כל סיכון מצדם, בשדות הציד הנרחבים של האתרים והתוכנות הייעודיים לשיחות, הרבים לאין ספור.

במקרה דנן, מדובר בהתבטאויות בוטות וקשות, שהנזק הנפשי הפוטנציאלי בהן לילדה הינו רב. חשיפתה לתכנים קשים מעין אלו שהובאו לעיל מדברי הנאשם, באופן גס ובלתי-מותאם לחלוטין לגילה של הילדה, אינו מצריך הרחבה לעניין פוטנציאל הנזק. בכך די כדי להדגיש את חומרת המעשים, הגם שבמקרה דנן לא הובאה כל ראיה בדבר נזק ממשי-קונקרטי.

מעשיו של הנאשם בוצעו באופן חוזר ומתוכנן, ויש ללמוד מדבריו לעיל וגם מהאישום הראשון כי לא מדובר ב"מעידה חד-פעמית" אלא בפעולתו של טורף לכל דבר, המושך ומפתה את קורבנו החל בהתייחסויות מחמיאות לגופה ועד לרמיזה לצורך ב"מורה או מדריך... עם ניסיון".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 6325-05-12 מדינת ישראל נ' בוידק

מניעי הנאשם לביצוע העבירה היו משיכה מינית לנערות, שאינה מגיעה כדי פדופיליה. קביעה זו נסמכת על מעשיו בשני האישומים בהם הורשע, על התסקיר ועל דו"ח המרכז להערכת מסוכנות מינית. בקביעה זו שולל אני את עמדת הנאשם עצמו ומבהיר את שנאמר באופן "מדעי" מסויג בדו"ח.

פסיקה המתייחסת באופן ישיר לתופעה זו נדירה למדי. פסקי הדין שניתנו בשנים 2008-2011 בבתי משפט השלום התייחסו בעיקר למקרים שנחשפו באמצעות פעולתם של גופי תקשורת, תוך גינוי גורף של "שפיטה בתקשורת" והקלות משמעותיות בעונש עקב כך – מרבית התיקים הסתיימו בענישה של עבודות שירות או אף מאסרים מותנים בלבד, גם כשבוצעו עבירות קשות מהעבירה דנן. יש לומר כי אז גם טרם הובנה כהלכה התופעה, על היקפיה ונזקיה, ואני מוצא כי לא ניתן לגזור ישירות מפסיקות אלו נתונים ממשיים לעניין מתחם הענישה ההולם.

בתפ"ח (מרכז) 131/12 מ.י. נ' **נועמן** (2013) סקר בית המשפט המחוזי בהרחבה את מדדי הענישה השונים וקבע כי מתחם העונש ההולם בגין עבירה אחת דוגמת העבירה דנן נע בין שלושה חדשי מאסר (שיכול וירוצו בעבודות שירות) לבין שמונה חודשי מאסר בפועל. חברי הש' שגיא, ס"נ, קבע בתיק דומה מתחם עונשי של בין חודשיים מאסר (שיכול וירוצו בעבירות שירות) לבין שנת מאסר בפועל (ת"פ 8313/07 מ.י. נ' **רומאן** (2012)).

לקולא, כפי שנעשה במקרים אחרים, יש לקחת בחשבון את העובדה שהנאשם לא ניסה – במקרה זה – "לחתור למגע" ובוודאי שלא נפגש עם הקטינה.

בשקלולם של דברים, בהמשך לקו הפסיקה שהבאתי ושמאזן כהלכה בין הערכים השונים, ובהתייחס לנסיבות הקונקרטיות של מעשי העבירה דנן, אני קובע כי מתחם העונש ההולם לגבי כל מעשה ממעשי הנאשם הינו בין חודשיים מאסר (שיכול וירוצו בעבודות שירות) לבין שנת מאסר בפועל.

נסיבות העבירה – מתחם הענישה ההולם, לאישום הראשון:

מקרה זה חמור פי כמה מהמקרה המפורט באישום השני, שכן הנאשם יזם מגע עם "הילדה" ואף הגיע למפגש "מוכן לפעולה", כשבכיסו קונדומים. כאן עבר הנאשם כבחלום זוועות מהעולם הוירטואלי והתגשם בעולם האמיתי כמי שמוכן להשחית ולפגוע בגוף ולא רק בנפש.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 12-05-6325 מדינת ישראל נ' בוידק

אדגיש ואומר כבר עתה :

לעובדה שמדובר במעשי ניסיון בלבד משקל מקל, לפי הלכה ותיקה ובהתאם לחוש הצדק האנושי המקובל. עם-זאת, משקל זה יהא מוגבל לנוכח נכוונותו המופגנת של הנאשם להתמיד בתוכניתו השפלה ועד כדי כמעט-ביצוע, שנכשל שלא מרצונו.

באשר לערכים שנפגעו ממעשי הנאשם ביחס לעבירות ההטרדה המינית (ניסיון), נסקרו הללו לעיל לעניין האישום השני.

לעניין הערכים שנפגעו ממעשי הנאשם ביחס לעבירות המעשה המגונה (ניסיון), אפנה לע"פ 6269/99 פלוני נ' מ.י. (2001), פ"ד נה(2) 496, 507, שם נאמר :

מקור האיסור הפלילי לבצע מעשה מגונה בצורך להגן על שלמות גופו, צנעת פרטיותו וכבודו של האדם. זכותו של אדם באשר הוא להגנה מפני פגיעה בגופו ובכבודו כמו גם זכותו לפרטיות ולצנעת חייו הוכרו כזכויות יסוד... ערך ההגנה על זכותו של אדם לצנעת גופו עומד גם ברקע האיסור הפלילי כל ביצוע מעשה מגונה והוא נושא מימד רב-משקל נוכח הפגיעה הכרוכה בו בזכות-יסוד של הנפגע להגנה על גופו וכבודו.

אלו הערכים המוגנים בעבירה זו, כפי שנאמר גם בפסיקה עוקבת, וראו למשל ע"פ 6255/03 פלוני נ' מ.י. (2005) בסעיף 18 ובע"פ 9603/09 פלוני נ' מ.י. (2011) בסעיף 13 לדברי השי' ג'ובראן.

כשעבירה זו מבוצעת בקטין או קטינה, גדל עד-מאוד כובד משקלם של ערכים אלו. חומרה מיוחדת זו שבפגיעה מינית בקטינים משתקפת קודם כל באבחנות הענישתיות החדות שערך המחוקק בין פגיעות מיניות בבגירים לבין פגיעות מיניות בקטינים. העובדה שהמחוקק קבע עונש מזערי לצד עבירה זו משקף ביתר-שאת את כוונתו להדגיש את משקלם של הערכים המוגנים על-דרך החמרת הענישה.

המדיניות הענישתית שמכתיב בית המשפט העליון מחמירה ומשקפת את משקלם של ערכים אלו, כפי שנאמר פעמים רבות וראו למשל בסעיף 9 לפסק הדין בעניין אטקישייב הנ"ל :

התכלית החברתית והמוסרית המרכזית הטמונה בבסיס דיני העונשין היא להגן על ערכי החברה שמופרים על ידי התנהגות המוגדרת כפלילית. שלומם של הקטינים חסרי הישע מדורג בחוקים הגבוהים של הסולם. העונשים שבית המשפט גוזר על נאשמים צריכים לשקף את סלידתה של החברה מהפגיעה בקטין והצורך להרתיע עבריינים פוטנציאליים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 6325-05-12 מדינת ישראל נ' בוידק

גם הענישה הנוהגת עוקבת בדרך כלל אחרי הנחייה ענישתית זוך

חומרתם של הנזקים הפוטנציאליים, הפיזיים אך בעיקר הנפשיים, נדונה פעמים רבות בפסיקה, וראו למשל ע"פ 4054/11 פלוני נ' מ.י. (2012), ואין צורך להרחיב.

הדברים שנאמרו לעיל על הסכנה המיוחדת הנובעת מטורפים ברשת יפים גם לכאן, ובפרט לעבירה של ניסיון לבצע מעשה מגונה.

בנסיבות הקונקרטיות של המקרה דן, יש לקבוע כי ביחס לעבירות החוזרות של ניסיון להטריד מינית, מתחם העונש ההולם לגבי כל מעשה ממעשי הנאשם הינו בין מאסר על-תנאי וקנס לבין שמונה חודשי מאסר בפועל.

ביחס לעבירה של ניסיון לבצע מעשה מגונה בנסיבות אלו, מתחם העונש ההולם נע בין שלושה חודשי מאסר (שיכול וירוצו בעבודות שירות) לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

שיקולי שיקום – אין מקום לחרוג ממתחמי הענישה:

בפרק זה הסתמכתי בעיקר על תסקיר שירות המבחן מיום 27.8.13 ודו"ח המרכז להערכת מסוכנות מינית מיום 11.8.13. כן התייחסתי למכתבו של הפסיכולוג דוד דר מיום 3.7.13.

הנאשם כבן 34, גרוש ולו ילד כבן שנתיים וחצי, נטול עבר פלילי. הנאשם ניהל אורח חיים תקין ונורמטיבי ומאז שנת 2005 הוא עובד מוערך בחברה להנדסה אזרחית, כגיאלוג וכמנהל פרויקטים שונים [מוצג הע/1]. הנאשם התגרש לאחר הסתבכותו זו בפלילים שהיתה "טריגר" במערכת יחסים מדורדרת עם אשתו. הנאשם לקה בעבר בליבו אך מנהל אורח חיים רגיל ומצבו הבריאותי טוב [מוצג הע/3].

לאחר חשיפת המעשים פנה הנאשם לטיפול פסיכולוגי בו התמיד, אולם שירות המבחן והמרכז להערכת מסוכנות התרשמו כי הנאשם נמנע מלכוון את הטיפול לנטייה הפוגענית המתגלה מהמעשים ואף אמר במפורש כי אינו זקוק לטיפול ייעודי בעברייני מין. עיון במכתבו של הפסיכולוג [ע/2] מעלה תמיהות קשות לגבי העדר התייחסות טיפולית מעמיקה למעשים אותם ביצע הנאשם. הפסיכולוג שגה חמורות, עובדתית, כאשר קבע שמדובר ב"ליקוי חד פעמי בשיפוט" שלא נבע מצורך בסיפוק מיני אלא מצורך ב"תכנית מילוט מאופציה זוגית מדכאת". אניח לטובת הפסיכולוג הנכבד כי קיבל נתונים עובדתיים שגויים מהנאשם ועל-כך סמך את דבריו חסרי הבסיס: עובדות כתב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 6325-05-12 מדינת ישראל נ' בוידק

האישום מלמדות על מעשים חוזרים ונשנים, מתוכננים, בשני קורבנות, ששיאם בניסיון להביא לכלל מעשה את תכנית הפיתוי.

ברור שהפסיכולוג הנכבד איננו מומחה לטיפול בעברייני מין, והטיפול אכן התמקד – כטיפול "רגיל" – בניסיון "לחבר את הנאשם לרגשותיו" ולאפשר לו כך חיים מספקים ומאושרים יותר. לא בכדי נמנעו עורכי הדו"ח וקצינת המבחן מלהסתמך על מכתב זה, שהיה בפניהם.

דו"ח האבחון מפורט ביותר, והתסקיר נסמך בחלקו על מסקנותיו. נמצא, כי הנאשם נוטל אחריות פורמאלית בלבד על המעשים ואף מגיע כדי הצגת עצמו כקורבן שנפל למלכודת ומייחס לילדה את ייזום התכנים המיניים [תסקיר, פסקה שניה לעמוד השני]. הנאשם לא גילה כל אמפטיה לילדה ושלל אפשרות לנזק. עורכי הדו"ח התרשמו מקיומם של עיוותים מחשבתיים האופייניים לעברייני מין, לרבות תירוצים שונים המסייעים לו להכחיש את הבעייתיות בהתנהגותו ואת הסכנה בנטייה המתגלה ממנה. אמנם, לא ניתן לומר כי הנאשם הינו פדופיל, אולם הוא נמשך גם לנערות מתבגרות. המסקנה הסופית אליה הגיעו עורכי הדו"ח וגם קצינת המבחן היא, שמצד הנאשם נשקפת מסוכנות בינונית-נמוכה להישנותן של עבירות מין.

הנאשם עצמו משוכנע כי כבר אינו מסוכן, מגלה תובנה חלקית מאוד לגורמי הסיכון, וכאמור נטול אמפטיה לילדה הנפגעת. הנאשם זקוק לטיפול ייעודי בעברייני מין אך מכחיש את הצורך בכך ואינו מעוניין בכך. הנאשם הצליח לשכנע גם את משפחתו וסביבתו הקרובה כי מדובר באירוע שמקורו ב"טעות".

קצינת המבחן הוסיפה כי הנאשם החל בתהליך התבוננות פנימית "ראשונית ביותר" והמליצה על שילובו בקבוצה טיפולית ייעודית לעברייני מין, לצד עונש של עבודות שירות לכל היותר. המלצה זו אינה תואמת כלל את העובדות והמסקנות שהובאו בדו"ח ובתסקיר, לרבות חוסר רצונו של הנאשם בטיפול שכזה.

לנוכח כל האמור נותרת מסקנה אפשרית אחת, ולפיה האופק השיקומי של הנאשם מוגבל למדי, בשלב זה, בכל הנוגע בטיפול בגורמי הסיכון המאיימים ברמה בינונית-נמוכה להוביל לביצוע עבירות מין נוספות. ודאי, שבמצב שכזה לא יכולים שיקולי השיקום להכריע את הכף, לגבור על עקרון ההלימה, ולהוביל לחריגה ממתחם העונש ההולם.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 6325-05-12 מדינת ישראל נ' בוידק

קביעת העונש במתחמים – עונש כולל:

הנאשם ומשפחתו עתידים להיפגע מעונש, ובוודאי מעונש מאסר, כמו כל נאשם וכל משפחת-נאשם אחר במצבו, ללא כל נסיבות מיוחדות. אין ספק, כי הנאשם עתיד להיפגע ממאסר ראשון וממפגשו עם אוכלוסיית עבריינים, לראשונה בחייו. אתחשב בפגיעה זו במשפחת הנאשם ואמנע מהטלת קנס.

הנאשם נטל כאמור אחריות פורמאלית בלבד ואינו מביע כל אמפטיה לקורבן או הבנה למשמעות האמיתית של מעשיו.

כשיקולים מרכזיים לקולא, בעלי משקל רב, יש להתחשב בשני אלו:

- א. הודיית הנאשם, שחסכה בין היתר את הצורך בהעדת הילדה, שוודאי שהיתה קשה עבורה;
- ב. עברו הנקי של הנאשם ואורח חייו הנורמטיבי, כפי שהשתקף בתסקירים ובמכתב המעסיק, הע/1;

עוד יש לתת משקל מסוים גם להירתמותו של הנאשם לטיפול פסיכולוגי, כמפורט לעיל.

הנסיבות לחומרה שנמנו לעיל, אך בראש ובראשונה נסיבות המעשים עצמם – ריבויים של המעשים, חזרה, התמדה, תכנון, פגיעה בקורבן אחד וניסיון פגיעה בקורבן שני, מהלך הפיתוי, הפעולה "המקצוענית" שבהנחיה להסתיר ולהשמיד כל ראיה מקשרת לנאשם, התכנים הבוטים והקשים, ולבסוף – הנכונות לבצע בפועל את זממו, כל אלה מחייבים ענישה ממשית, שאלמלא שיקולי הקולא היתה קשה הרבה יותר. נראה אפוא, כי ראוי שעונשו של הנאשם יוטל בשליש האמצעי-תחתון של כל מתחם ענישה, המתייחס לכל מעשה עבירה.

העונש חייב לעמוד ביחס הולם לרמת הענישה הנוהגת, שתובא בחשבון גם בשלב זה, תוך השוואת הנסיבות לפסיקה הנזכרת, המצטיינת במתינות.

לנוכח טיב העבירות וביצוען, כשקיימת זיקה עניינית ביניהן, אטיל את העונש כעונש כולל, בהתחשב בהוראות סעיפים 40(ב) ו-40(ג) לחוק העונשין.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 12-05-6325 מדינת ישראל נ' בוידק

סוף דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל בן תשעה חודשים, בניכוי ימי מעצרו לפי רישומי שב"ס;
- ב. מאסר על-תנאי בן שנה למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירת מין מכל סוג הקבועה בחוק העונשין, לרבות ניסיון;
- ג. מאסר על-תנאי בן שלושה חודשים למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור כל עבירה לפי החוק למניעת הטרדה מינית, תשנ"ח-1988;
- ד. פיצוי לנפגעת נ.ל. (באישום השני), באמצעות אחד מהוריה לפי טופס פרטי נפגע עבירה קטין שיועבר על-ידי המאשימה למזכירות, בסך של 2,000 ₪ שיופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.1.14. לא יופקד הפיצוי במועד, יישא הפרשי הצמדה וריבית מיום 22.4.10 ועד ליום התשלום בפועל;

הוראות נלוות:

- א. התביעה תעביר כאמור למזכירות טופס פרטי נפגע עבירה לקטין;
- ג. המזכירות תעביר עותקי גזר הדין לידיעת שירות המבחן והמרכז להערכת מסוכנות מינית;

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

- מותר בפרסום -

ניתן היום, ט"ז חשוון תשע"ד, 20 אוקטובר 2013, במעמד הצדדים.

עידו דרויאן, שופט